

1. Ribolt er en grevesøn,
det er mig ofte før sagt
han gillede Guldborg, og det var i løn.
Endog at jeg er udlagt
af venner og frænderne mine
2. Han gillede hende, fra hun var barn,
og siden til hun voksen var.
3. Guldborg, I give mig Eders tro;
i et bedre land så skal I bo.
4. Jeg skal føre jer på det land,
hvor aldrig kommer sorg til hand.
5. Jeg skal føre jer på den ø,
hvor I skal leve og aldrig dø.
6. I fører mig aldrig på det land,
mig kan jo komme sorrig til hand.
7. I fører mig aldrig på den ø,
jeg er jo min Gud skyldig at dø.
8. Der gror ej andet græs end løg;
der synger ej anden fugl end gøg.
9. Der rinder ej andet vand end vin;
forvist må I tro talen min.
10. Hvor skulle jeg komme af gårde med dig,
der ere så mange, som vogte på mig ?
11. Mig vogter fader og mig vogter moder,
mig vogter søster og mig vogter broder.
12. Mig vogter og min fæstemand ;
det meste jeg ræddes, er for ham.
13. End om dig vogtede al din æt,
du skalt mig holde, hvad du har jæt.
14. Jeg drager dig i min brynje blå,
min forgyldte hjelm sætter jeg dig på.
15. Jeg gjorder dig med mit gode sværd,
så synes det ingen jomfrufærd.
16. Jeg spænder dig gyldene spore om fod,
så kanst du ride dine frænder imod.
17. Han slog over hende kappen blå,
så sætte han hende på ganger grå.
18. Der de kom på den hede,
der mødte dem rigen herr greve.
19. Hør du Ribolt, kære staldbroder min,
hvor har du fået denne smådreng fin ?
20. Det er min yngste broder,
jeg førde ham fra min moder.
21. Du tørst det ikke dølge for mig,
Guldborg, Guldborg, jeg kender vel dig.
22. Kanst du dølge dit skarlagenskind,
fuld vel kender jeg din rosenkind.
23. Jeg kender dig på dit favre hår,
der jeg tjente i din faders gård.
24. Jeg kender dig ikke på klæder eller sko,
dog ved jeg den ridder , du gav din tro.
25. Jeg kender vel den Brok, hun har givet sin
hånd
for præsten og den menige mand.
26. Hun tog et guldsmykke af sin barm
og satte det på den greves arm.
27. Ihvor I kommer i kvælde,
I skal ikke om mig melde.
28. Greven rider til Kulløhus,
hvor kæmper drukke og gjorde godt rus.
29. Der han kom i herr Truids gård,
der sidder han over bredden bord.
30. Her sidder du, Truid, drikker mjød og vin,
Ribolt rider bort med fæstemø din.

31. Truid lader råbe over al sin gård:
I raske hovmænd, drager brynje på.
32. Der de komme en stund derfra,
Guldborg hun sig tilbage så.
33. Hisset ser jeg min faders høje hest ;
jeg ser og den ridder, som jeg haver fæst.
34. Guldborg, I lader Eder dertil sømme,
I holde begge vore heste i tømme.
35. End om du ser mig falde,
du skal ikke på mig kalde.
36. End om du ser mig bløde,
du nævn mig ikke til døde.
37. Ribolt kasted sin brynje om hals,
og Guldborg spændte den uden fals.
38. Han hug i den første skare
herr Truid og hendes kære fader.
39. Han hug i den anden flok
hendes brødre med gulen lok.
40. Holder op, Ribolt, min hjertenskær,
I stinger omsider ind Eders sværd.
41. Min yngste broder I intet ondt gøre,
han kan min moder tidende føre.
42. Han førde hende tidende om de døde,
o ve, hun nogen tid datter fødte.
43. Idet som Ribolt nævnet var,
og da fik han sit banesår.
44. Ribolt stak sit sværd i skede:
Kommer, Guldborg, nu ville vi ride.
45. De rede igennem rosenlund,
der kom ej ord af begge deres mund.
46. Hør I, Ribolt, min hjertenskære,
hvi er I ikke så glad som før ?
47. Et er det, at mig rinder blod,
et andet, at min hu er mod.
48. Det tredje er, at jeg må dø,
det fjerde, Guldborg, at du est mø.
49. Jeg tager af mit snøreband
og snører for blodet, som jeg kan.
50. Gud nåde dig, Guldborg, så lidet du kan,
slet intet duer her dit snøreband.
51. Der han kom til borgeled,
der stod hans moder og hvilte sig ved.
52. Velkommen, Ribolt, sønnen min,
så er hun også, unge brud din.
53. Nu så jeg aldrig så bleg en brud,
der fordres så langt foruden guldskrud.
54. Det er ej under, at hun er bleg;
thi hun haver set så hård en leg.
55. Gud give, jeg måtte leve en stund,
mens jeg bytter sjælegaver ud.
56. Min fader giver jeg min høje hest,
og min kære moder, I hente mig præst.
57. Min kære broder, mig står så nær,
jeg giver Guldborg, jeg har så kær.
58. Gerne jeg det gjorde,
om jeg for synden torde.
59. Hjælp mig Gud af al min nød,
så vist er Guldborg for mig mø.
60. Jeg lod mig en gang lyste,
at jeg hende en gang kyste.

61. Det skal ej ske, mens jeg må leve,
at jeg to brødre min tro skal give.
62. Ribolt var død, før hanen gøl,
og Guldborg døde, førend oprandt sol.
63. Der kom ud af de bure
tre lig, de vare så prude.
64. Det ene var Ribolt, det andet hans mø.
Og det er mig ofte før sagt.
Det tredie hans moder, hun sørged sig død.
*Endog at jeg er udlagt,
af venner og frænderne mine*